

**Τμήμα Ξένων Γλωσσών,
Μετάφρασης & Διερμηνείας**

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Πτυχιακή Εργασία

“Middle Eastern history repeats itself or maybe it doesn’t?”

Ονοματεπώνυμο: Σκανδάλη Μαριέττα

A.M: Ξ2020109

Εξάμηνο: Η'

Επιβλέποντες: Λίβας Σωτήριος, Κεντρωτής Γεώργιος

Μάρτιος, Κέρκυρα 2024

“Middle Eastern history repeats itself or maybe it doesn’t?”

Περιεχόμενα

1. Εξώφυλλο.....	
2. Σελίδα τίτλου.....	
3. Πρόλογος.....	
4. Πρωτότυπο.....	
3. Μετάφρασμα.....	
4. Σχολιασμός.....	
5. Βιβλιογραφικές αναφορές.....	

Πρόλογος

Η ιστορία της Μέσης Ανατολής αποτελεί ένα πεδίο εντυπωσιακών ανατροπών, πολιτισμικών συγκρούσεων και πολιτικών εξελίξεων που έχουν επηρεάσει τη σύγχρονη παγκόσμια πολιτική και κοινωνική σκηνή. Στο κείμενο "Middle Eastern history repeats itself or maybe it doesn't?" ο James Dorsey αναλύει την πολύπλοκη διαδικασία της ιστορικής αναπαραγωγής και της πιθανής αλλαγής μοτίβων στην περιοχή. Ανάλογα με το πώς ερμηνεύουμε την ιστορία, μπορούμε να δούμε τη Μέση Ανατολή είτε ως μια συνεχή επανάληψη παλαιών συγκρούσεων και διαμαρτυριών, είτε ως μια περιοχή που εμφανίζει νέα πρότυπα και δυναμικές εξελίξεις. Ο Dorsey, με βάση την εμπειρία και την έρευνά του, αναλύει τις αλλαγές και τις συνέχειες στην περιοχή, παρουσιάζοντας διάφορες προοπτικές και ερμηνείες. Μέσα από αυτό το κείμενο, ερευνάμε την πολυπολιτισμική κληρονομιά, τις πολιτικές αναταραχές και τις κοινωνικές αλλαγές που διαμορφώνουν τη σημερινή Μέση Ανατολή. Μέσα από την ανάλυση του Dorsey, προσεγγίζουμε την περιοχή ως ένα πολυδιάστατο και δυναμικό πεδίο, όπου η ιστορία συγκρούσεων συνυπάρχει με τις δυνατότητες για νέα εποχή ειρήνης και συμφιλίωσης.

Πρωτότυπο

Middle Eastern history repeats itself or maybe it doesn't?

[JAMES M. DORSEY](#)

OCT 11, 2023

The Turbulent World with James M. Dorsey depends on the support of its readers. If you believe that the column and podcast add value to your understanding and that of the broader public, please consider becoming a paid subscriber by clicking on the subscription button at <http://www.jamesmdorsey.substack.com> and choosing one of the subscription options. Thank you.

To watch a video version of this story on YouTube please click [here](#). An audio podcast is available on [Soundcloud](#).

The Turbulent World with James M. Dorsey is a reader-supported publication. To receive new posts and support my work, consider becoming a free or paid subscriber.

If there is a lesson to be drawn from the Gaza war, it is that history repeats itself: hardliners on both sides of the Israeli-Palestinian divide reinforce each other.

That was true for Yasser Arafat's Palestine Liberation Organization and Israeli leaders before the PLO's 1988 recognition of Israel and the 1993 Israeli-Palestinian Oslo accords.

Palestinian airline hijackings and attacks on Israeli towns, Israeli retaliatory military actions, and the assassinations by renegade Palestinian commander Abu Nidal in the 1980s of senior PLO officials engaged in unofficial talks with Israeli activists served hardliner purposes.

So did tacit Israeli support for Hamas, born under Israeli occupation in opposition to the occupation of Palestinian lands, as an imaginary anti-dote to Palestinian nationalism.

If anything, the reinforcement of hardline positions reinforced by the latest war, together with the unnecessary brutality and harshness of the occupation, has produced a conflict with an unprecedented disregard for the lives of the other.

Mounting resistance to the Israeli occupation was inevitable without any possibility of resolving the Israeli-Palestinian conflict but Hamas and Israel had choices in how to conduct hostilities.

Hamas did itself no favours with the [wanton and random killing of Israeli civilians](#) in its unprecedented October 7 attack on Israel that shattered perceptions of Israeli military and intelligence superiority, demonstrated the unsustainability of the occupation, and rallied degrees of support for Israel, not only from its traditional US and European allies but also influential Global South countries like [Kenya](#) and [India](#).

Instead of embarking on an Islamic State-style killing spree, Hamas could have achieved its objectives by restricting its offensive to targeting Israeli military installations and personnel. The presence of an unknown number of Israeli soldiers among the more than 100 hostages kidnapped by Hamas proves the point.

By the same token, rather than bombing Gaza back to the Stone Age, Israel could have opted for targeted killings of the Hamas senior and mid-level leadership. With a different government, it could have coupled its retaliation with a credible proposal to solve the conflict.

Granted, past targeted killings didn't produce the desired outcome and Israel is in no mood to talk about peace.

But similarly, the current sledgehammer violence by both parties in violation of international law, too, will not achieve preferred results, at least in the short term, and likely only harden positions, much like the second Intifada or Palestinian uprising against Israeli occupation in the late 1980s and early 1990s failed to prevent escalating violence.

A lone Israeli military voice, retired Major General Itzhak Brik warned that "should a regional war break out and we are not prepared for it, [the catastrophe will be hundreds of times greater](#)... A military operation in Gaza can degenerate into an all-out war on five fronts."

In Mr. Brik's counting it would be a multi-front war involving not just Hezbollah and Lebanon, the West Bank, Syria, and Iran but also Israeli cities and towns.

"The next war will feature both very difficult battles on land and very difficult attacks from the air. The Israeli home front will be hit by thousands of missiles every day, and along the border, we will be facing thousands of fighters who want to come across." Mr. Brik said.

"But we'll face the biggest catastrophe inside the country, as tens of thousands of armed Arab rioters will run throughout the country, and we hadn't prepared for this," the former military officer added.

To be sure, neither Hamas nor Israel are what they were in the 1980s.

Now gone are the days when the Israeli military told then-Israeli Prime Minister Itzhak Rabin during the Intifada: "We can resolve this but not at a price that either you or we find morally acceptable. You solve this."

What may not be lost and will likely regain prominence are attitudes underlying ceasefire talks in 2014 to end that year's military conflagration between Israel and Hamas.

Senior Hamas official Mousa Abu Marzouk noted at the time that "[the charter is not the Quran. It can be amended](#)." Mr. Abu Marzouk was referring to Hamas' charter that calls for the destruction of Israel.

His words echoed the words of the late Israeli Defence Minister Ezer Weizman who in the 1980s stood in front of his Likud Party emblem that showed Jordan as part of Israel and said concerning the Palestine Liberation Organization charter that at the time called for Israel's demise: "We can dream, so can they."

For now, the Hamas attack and Israel's response leave hardly any flexibility. Overall, the Israeli carpet bombing of Gaza and the [cutoff of food, fuel, and medical supplies](#) to the Strip has [stiffened Arab public opinion's rejection of relations with Israel](#) without a resolution of the Palestinian-Israeli conflict.

The silver lining is that a minority of voices on both sides of the divide are distancing themselves from the atrocities committed in the fighting and the bombings. That was always true for Israel, even if moderate voices have been pushed to the margins over the years.

What is new is that moderate voices elsewhere in the Middle East have emerged at a time of heightened emotions and rallying around the flag. In some cases, like Iran, Israel, rather than being the punching bag and boogeyman, has become a sword wielded against an unpopular and repressive regime.

Over the weekend as Hamas invaded Israel, [Iranian soccer fans denounced the presence of a Palestinian flag](#) at a match in Tehran's Azadi Stadium between Persepolis and Gol Gohar.

"The Palestinian flag — shove it up your ass!" the fans chanted.

By the same token, an "[IraniansStandWithIsrael](#)" trended on Twitter, seemingly dominated by the Iranian Diaspora rather than Iranians in Iran. It was not clear whether this represented a demographic divide or increased caution among segments of society in the Islamic republic. Similarly, breaking taboos, Arab voices on social media are taking Hamas to task for its unwarranted brutality and sparking a rare discussion in the Arab world.

"I am a Kuwaiti and I stand with Israel. Any Kuwaiti who has forgotten the treachery of the Palestinian leadership is ignorant. My solidarity is with the Palestinian and Israeli people. [We want to uproot Hamas and the PLO](#). These people have lost their competence to manage the

interests of the Palestinians,” tweeted prominent Kuwaiti journalist Jasem Aljuraid with 86,000 followers on Twitter.

Opposed to autocratic rule, Mr. Aljuraid has left his native Kuwait but remains a voice in social media discussion. His tweet sparked thousands of contradictory and mixed responses, including more than 2,000 likes.

“They killed an Israeli woman, took off her clothes, smashed her, and marched her around in victory...but victory for what?! [Are these the principles of Islam?](#)!” Mr. Aljuraid asked in a separate tweet featuring the Israeli flag.

London-based Kuwaiti Shiite Muslim religious scholar Yasser al-Habib with 22,000 followers tweeted: “Who among us does not enjoy retaliation from the Zionist enemy? We were all excited by this news when it first arrived. But as the hours passed, my feelings deteriorated after these atrocities committed by the Hamas group, including mutilation, rape of women, random killing, and similar atrocities. [Where did the ethics of war go in Islam?](#)!” To be fair there is no independent confirmation of reports that Hamas captives have been raped.

Adding his voice, Bahraini activist Shaheen Aljenaid charged, “This is a terrorist act and a distortion of the image of Islam and Muslims... Watch how they trade in photographing a dead woman without clothing, without morals or humanity. This is clear evidence that [they have no connection to Arabism and religion.](#)”

The importance of voices like Messrs. Aljuraid, Al-Habib and Aljenaid is less their denunciation of Hamas and more the suggestion that the historic Pavlov reflex to the Israeli-Palestinian conflict, long challenged by Israeli doves, even if they currently threaten to be drowned out in the cacophony of anger, shock, and a desire for revenge among Israelis, is for the first time being questioned in other parts of the Middle East.

Dr. James M. Dorsey is an Honorary Fellow at Singapore’s Middle East Institute-NUS, an Adjunct Senior Fellow at Nanyang Technological University’s S. Rajaratnam School of International Studies, and the author of the syndicated column and podcast, [The Turbulent World with James M. Dorsey.](#)

Μετάφρασμα

Η ιστορία της Μέσης Ανατολής επαναλαμβάνεται ή μήπως όχι;

JAMES M. DORSEY

11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

To The Turbulent World με τον James M. Dorsey εξαρτάται από την υποστήριξη των αναγνωστών του. Εάν πιστεύετε ότι η στήλη και το podcast προσθέτουν αξία στην κατανόησή σας και στην κατανόηση του ευρύτερου κοινού, σκεφτείτε να γίνετε συνδρομητής επί πληρωμή κάνοντας κλικ στο κουμπί συνδρομής στο <http://www.jamesmdorsey.substack.com>, επιλέγοντας μία από τις επιλογές συνδρομής. Σας ευχαριστούμε.

Για να παρακολουθήσετε μια έκδοση-βίντεο αυτής της ιστορίας στο YouTube, κάντε κλικ εδώ. Ένα ηχητικό podcast είναι διαθέσιμο στο Soundcloud.

To The Turbulent World με τον James M. Dorsey είναι μια έκδοση υποστηριζόμενη από τους αναγνώστες. Για να λαμβάνετε νέες αναρτήσεις και να υποστηρίξετε τη δουλειά μου, σκεφτείτε να γίνετε δωρεάν ή επί πληρωμή συνδρομητής.

Αν υπάρχει ένα δίδαγμα που πρέπει να αντλήσουμε από τον πόλεμο στη Γάζα, είναι ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται: οι σκληροπυρηνικοί και στις δύο πλευρές του ισραηλινο-παλαιστινιακού χάσματος ενισχύουν ο ένας τον άλλον.

Αυτό ίσχυε στην περίπτωση της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης του Γιάσερ Αραφάτ (Yasser Arafat) και τους ισραηλινούς ηγέτες πριν από την αναγνώριση του Ισραήλ από την PLO το 1988 και τις ισραηλινο-παλαιστινιακές συμφωνίες του Όσλο το 1993.

Οι Παλαιστινιακές αεροπειρατείες και οι επιθέσεις σε ισραηλινές πόλεις, οι ισραηλινές στρατιωτικές ενέργειες αντιποίνων, καθώς και οι δολοφονίες των ανώτερων αξιωματικών της PLO που συμμετείχαν σε ανεπίσημες συνομιλίες με ισραηλινούς ακτιβιστές, από τον αποστάτη παλαιστίνιο διοικητή Abu Nidal στη δεκαετία του 1980, εξυπηρέτησαν σκληροπυρηνικούς σκοπούς.

Το ίδιο έκανε και η σιωπηρή ισραηλινή υποστήριξη προς τη Χαμάς, που γεννήθηκε υπό ισραηλινή κατοχή σε αντίθεση με την κατοχή παλαιστινιακών εδαφών, ως ένα πλασματικό αντίδοτο στον παλαιστινιακό εθνικισμό.

Αν μη τι άλλο, η ενίσχυση των σκληροπυρηνικών θέσεων που ενισχύθηκαν από τον τελευταίο πόλεμο, μαζί με την περιττή βαρβαρότητα και σκληρότητα της κατοχής, έχει δημιουργήσει μια σύγκρουση, με μια άνευ προηγουμένου αδιαφορία για τις ζωές των άλλων. Η αυξανόμενη αντίσταση στην ισραηλινή κατοχή ήταν αναπόφευκτη, χωρίς καμία δυνατότητα επίλυσης της ισραηλινο-παλαιστινιακής σύγκρουσης, αλλά η Χαμάς και το Ισραήλ είχαν επιλογές για το πώς να διεξάγουν εχθροπραξίες.

Η Χαμάς δεν έκανε χάρη στον εαυτό της με την αναίτια και τυχαία δολοφονία ισραηλινών αμάχων στην άνευ προηγουμένου επίθεση της στις 7 Οκτωβρίου στο Ισραήλ, η οποία κατέστρεψε τις αντιλήψεις για την υπεροχή του ισραηλινού στρατού και των μυστικών υπηρεσιών, κατέδειξε τη μη βιωσιμότητα της κατοχής και συγκέντρωσε βαθμούς υποστήριξης για το Ισραήλ, όχι μόνο από τους παραδοσιακούς συμμάχους του στις ΗΠΑ και την Ευρώπη, αλλά και από σημαίνουσες χώρες του Παγκόσμιου Νότου, όπως η Κένυα και η Ινδία.

Αντί να ξεκινήσουν μαζικές εκτελέσεις, όπως εκείνες του Ισλαμικού Κράτους, η Χαμάς θα μπορούσε να πετύχει τους στόχους της περιορίζοντας την επίθεσή της στη στόχευση ισραηλινών στρατιωτικών εγκαταστάσεων και του προσωπικού υπηρεσίας. Η παρουσία άγνωστου αριθμού ισραηλινών στρατιωτών, μεταξύ των περισσότερων από 100 ομήρων που απήχθησαν από τη Χαμάς, αποδεικνύει το νόημα αυτής.

Με τον ίδιο τρόπο, αντί να βομβαρδίσει τη Γάζα πίσω στη Λίθινη Εποχή, το Ισραήλ θα μπορούσε να είχε επιλέξει στοχευμένες δολοφονίες της ανώτερης και μεσαίας ηγεσίας της Χαμάς. Με μια διαφορετική κυβέρνηση, θα μπορούσε να συνδυάσει τα αντίποινα της με μια αξιόπιστη πρόταση για την επίλυση της σύγκρουσης.

Ομολογουμένως, οι προηγούμενες στοχευμένες δολοφονίες δεν παρήγαγαν το επιθυμητό αποτέλεσμα και το Ισραήλ δεν έχει καμία διάθεση να μιλήσει για ειρήνη.

Ομοίως, η τρέχουσα υπερβάλλουσα βία και από τις δύο πλευρές κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου, δεν θα επιτύχει τα επιθυμητά αποτελέσματα, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα, και πιθανότατα μόνο θα επιβαρύνει τις θέσεις, όπως η δεύτερη Ιντιφάντα ή η παλαιστινιακή εξέγερση κατά της ισραηλινής κατοχής στα τέλη της δεκαετίας του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990, που απέτυχε να αποτρέψει την κλιμάκωση της βίας.

Μια μοναχική ισραηλινή στρατιωτική φωνή, ο απόστρατος υποστράτηγος Itzhak Brik προειδοποίησε, ότι «αν ξεσπάσει ένας περιφερειακός πόλεμος και δεν είμαστε προετοιμασμένοι γι 'αυτό, η καταστροφή θα είναι εκατό φορές μεγαλύτερη... Μια στρατιωτική επιχείρηση στη Γάζα μπορεί να εκφυλιστεί σε έναν ολοκληρωτικό πόλεμο σε πέντε μέτωπα».

Σύμφωνα με την καταμέτρηση του κ. Brik, θα ήταν ένας πολυμέτωπος πόλεμος που θα περιλαμβάνει όχι μόνο τη Χεζμπολάχ και τον Λίβανο, τη Δυτική Όχθη, τη Συρία και το Ιράν, αλλά και ισραηλινές πόλεις και κωμοπόλεις.

«Ο επόμενος πόλεμος θα περιλαμβάνει τόσο δύσκολες μάχες στην ξηρά όσο και πολύ δύσκολες εναέριες επιθέσεις. Το ισραηλινό εσωτερικό μέτωπο θα χτυπηθεί από χιλιάδες πυραύλους την κάθε μέρα, και κατά μήκος των συνόρων, θα αντιμετωπίσουμε χιλιάδες μαχητές που θέλουν να περάσουν». είπε ο κ. Brik.

«Αλλά θα αντιμετωπίσουμε τη μεγαλύτερη καταστροφή στο εσωτερικό της χώρας, καθώς δεκάδες χιλιάδες ένοπλοι Άραβες-ταραξίες θα διασκορπιστούν σε όλη τη χώρα και δεν είχαμε προετοιμαστεί για αυτό», πρόσθεσε ο πρώην στρατιωτικός.

Βεβαίως, ούτε η Χαμάς ούτε το Ισραήλ είναι αυτό που ήταν τη δεκαετία του 1980.

Έχουν περάσει οι μέρες που ο ισραηλινός στρατός είπε στον τότε ισραηλινό πρωθυπουργό Itzhak Rabin κατά τη διάρκεια της Ιντιφάντα: «Μπορούμε να το επιλύσουμε αυτό, αλλά όχι με τίμημα που είτε εσείς είτε εμείς θεωρούμε ηθικά αποδεκτό. Το λύνεις αυτό».

Αυτό που μπορεί να μην χαθεί και πιθανότατα να ανακτήσει το προσκήνιο, είναι οι συμπεριφορές που διέπουν τις συνομιλίες κατάπαυσης του πυρός το 2014 για τον τερματισμό της στρατιωτικής ανάφλεξης, εκείνου του έτους μεταξύ του Ισραήλ και της Χαμάς.

Ο ανώτερος αξιωματούχος της Χαμάς, Mousa Abu Marzouk σημείωσε τότε ότι «ο χάρτης δεν είναι το Κοράνι. Μπορεί να τροποποιηθεί.» Ο κ. Abu Marzouk αναφερόταν στο καταστατικό της Χαμάς που καλεί για την καταστροφή του Ισραήλ.

Τα λόγια του απηχούσαν τα λόγια του αείμνηστου ισραηλινού υπουργού Άμυνας Ezer Weizman, ο οποίος τη δεκαετία του 1980 στεκόταν μπροστά στο έμβλημα του κόμματός του Λικούντ που έδειχνε την Ιορδανία ως μέρος του Ισραήλ και έλεγε σχετικά με το καταστατικό της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, το οποίο εκείνη την εποχή ζητούσε τον αφανισμό του Ισραήλ: "Μπορούμε να ονειρευόμαστε, το ίδιο και αυτοί"

Προς το παρόν, η επίθεση της Χαμάς και η απάντηση του Ισραήλ δεν αφήνουν σχεδόν καμία ευελιξία. Συνολικά, ο ισραηλινός βομβαρδισμός των περιοχών της Γάζας και η διακοπή της παροχής τροφίμων, καυσίμων και ιατρικών προμηθειών στη Λωρίδα, έχουν ενισχύσει την απόρριψη της αραβικής κοινής γνώμης για σχέσεις με το Ισραήλ, χωρίς επίλυση της παλαιστινιο-ισραηλινής σύγκρουσης. Το θετικό είναι ότι μια μειοψηφία φωνών και στις δύο πλευρές του χάσματος, παίρνει αποστάσεις από τις φρικαλεότητες που διαπράχθηκαν στις μάχες και τους βομβαρδισμούς. Αυτό ίσχυε πάντοτε για το Ισραήλ, ακόμη και αν οι μετριοπαθείς φωνές έχουν εκτοπιστεί στο περιθώριο με την πάροδο των ετών.

Το καινούργιο είναι ότι, μετριοπαθείς φωνές αλλού στη Μέση Ανατολή έχουν εμφανιστεί σε μια εποχή αυξημένων συναισθημάτων και συσπείρωσης γύρω από τη σημαία. Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως το Ιράν, το Ισραήλ, αντί να είναι ο σάκος του μποξ και ο μπαμπούλας, έχει γίνει το σπαθί που χρησιμοποιείται εναντίον ενός αντιλαϊκού και καταπιεστικού καθεστώτος.

Το Σαββατοκύριακο που η Χαμάς εισέβαλε στο Ισραήλ, οι Ιρανοί οπαδοί του ποδοσφαίρου κατήγγειλαν την παρουσία παλαιστινιακής σημαίας σε έναν αγώνα στο στάδιο Azadi της Τεχεράνης μεταξύ της Persepolis και της Gol Gohar.

"Την παλαιστινιακή σημαία - χώσ' την στον κόλο σου!" φώναζαν οι οπαδοί.

Με την ίδια λογική, ένα "IraniansStandWithIsrael" έγινε trend στο Twitter, το οποίο φαίνεται να κυριαρχείται από την ιρανική διασπορά και όχι από τους Ιρανούς στο Ιράν.

Δεν ήταν σαφές αν αυτό αντιπροσώπευε ένα δημογραφικό χάσμα ή αυξημένη επιφυλακτικότητα μεταξύ τμημάτων της κοινωνίας στην Ισλαμική Δημοκρατία.

Ομοίως, σπάζοντας τα ταμπού, οι αραβικές φωνές στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κατηγορούν τη Χαμάς για την αδικαιολόγητη βαρβαρότητά της και πυροδοτούν μια σπάνια συζήτηση στον αραβικό κόσμο.

"Είμαι Κουβεϊτιανός και στέκομαι στο πλευρό του Ισραήλ. Όποιος Κουβεϊτιανός έχει ξεχάσει την προδοσία της παλαιστινιακής ηγεσίας, είναι ανίδεος. Η αλληλεγγύη μου είναι προς τον παλαιστινιακό και τον ισραηλινό λαό. Θέλουμε να ξεριζώσουμε τη Χαμάς και την PLO. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν χάσει την ικανότητά τους να διαχειρίζονται τα συμφέροντα των Παλαιστινίων", έγραψε στο Twitter ο διακεκριμένος δημοσιογράφος του Κουβέιτ Jasem Aljuraid με 86.000 οπαδούς στο Twitter.

Αντίθετος με την αυταρχική διακυβέρνηση, ο κ. Aljuraid έχει εγκαταλείψει τη γενέτειρά του, το Κουβέιτ, αλλά παραμένει μια φωνή στη συζήτηση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το tweet του προκάλεσε χιλιάδες αντιφατικές και ανάμεικτες αντιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων περισσότερων από 2.000 likes.

"Σκότωσαν μια Ισραηλινή γυναίκα, της έβγαλαν τα ρούχα, την έσπασαν και την παρέλασαν ως νίκη... αλλά νίκη για ποιο λόγο;! Αυτές είναι οι αρχές του Ισλάμ;! Ρώτησε ο κ. Aljuraid σε ένα ξεχωριστό tweet με την ισραηλινή σημαία.

Ο σίιτης μουσουλμάνος θρησκευτικός λόγιος Γιάσερ αλ Χαμπίμπ με έδρα το Λονδίνο και 22.000 οπαδούς έγραψε στο Twitter: "Ποιος από εμάς δεν απολαμβάνει τα αντίποινα του σιωνιστικού εχθρού Ήμασταν όλοι ενθουσιασμένοι με αυτή την είδηση όταν έφτασε για πρώτη φορά. Αλλά καθώς περνούσαν οι ώρες, τα συναισθήματά μου επιδεινώθηκαν μετά από αυτές τις φρικαλεότητες που διέπραξε η ομάδα της Χαμάς, όπως ακρωτηριασμούς,

βιασμούς γυναικών, τυχαίες δολοφονίες και παρόμοιες φρικαλεότητες. Πού πήγε η ηθική του πολέμου στο Ισλάμ;!"

Για να είμαστε δίκαιοι, δεν υπάρχει ανεξάρτητη επιβεβαίωση των αναφορών ότι αιχμάλωτοι της Χαμάς έχουν βιαστεί.

Προσθέτοντας τη φωνή του, ο ακτιβιστής Shaheen Aljenaïd από το Μπαχρέιν κατήγγειλε: "Πρόκειται για τρομοκρατική ενέργεια και διαστρέβλωση της εικόνας του Ισλάμ και των μουσουλμάνων.. Παρακολουθήστε πώς εμπορεύονται τη φωτογράφιση μιας νεκρής γυναίκας χωρίς ρούχα, χωρίς ηθική ή ανθρωπιά. Αυτό είναι μια σαφής απόδειξη ότι δεν έχουν καμία σχέση με τον αραβολισμό και τη θρησκεία"

Η σημασία φωνών όπως οι κ.κ. Aljuraïd, Al-Habib και Aljenaïd δεν είναι τόσο η καταγγελία τους κατά της Χαμάς όσο η υπόδειξη ότι τα ιστορικά αντανάκλαστα του Παβλόφ στην ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση, που αμφισβητούνται εδώ και καιρό από τα ισραηλινά "περιστέρια", έστω και αν σήμερα απειλούν να πνιγούν στην κακοφωνία του θυμού, του σοκ και της επιθυμίας για εκδίκηση μεταξύ των Ισραηλινών, αμφισβητούνται για πρώτη φορά σε άλλα μέρη της Μέσης Ανατολής.

Ο Dr. James M. Dorsey είναι επίτιμος συνεργάτης στο Ινστιτούτο Μέσης Ανατολής της Σιγκαπούρης (NUS), επίκουρος συνεργάτης στη Σχολή Διεθνών Σπουδών S. Rajaratnam του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Nanyang και συγγραφέας της συνδικαλιστικής στήλης και του podcast "The Turbulent World with James M. Dorsey".

Σχολιασμός

Το κείμενο του Jame M. Dorsey προσεγγίζει ένα ευρύ φάσμα ιστορικών, πολιτικών και κοινωνικών πτυχών που επηρεάζουν τη Μέση Ανατολή. Συγκεκριμένα, αναζητάει εάν η ιστορία της περιοχής είναι κυκλική ή μοναδική. Σε αυτό το πλαίσιο, εξετάζει τις διάφορες στρατηγικές, τις επιδράσεις και τα γεγονότα που έχουν διαμορφώσει την ιστορία της περιοχής. Ο συγγραφέας αναδεικνύει τη σημασία της κατανόησης της παρελθούσας εξέλιξης της Μέσης Ανατολής για την ανάλυση του παρόντος και την πρόβλεψη του μέλλοντος. Μελετά τις πιθανές συνέπειες της ιστορικής πορείας στη σύγχρονη πραγματικότητα, προσεγγίζοντας τη Μέση Ανατολή ως έναν διαρκώς εξελισσόμενο χώρο με σύνθετες διαδικασίες και δυναμικές. Επιπλέον, μέσα από το κείμενο επισημαίνεται η σημασία της ανάλυσης των μοτίβων και των τάσεων της ιστορίας της Μέσης Ανατολής για την κατανόηση των διαφόρων κοινωνικών και πολιτικών προκλήσεων που αντιμετωπίζονται σήμερα. Με αυτόν τον τρόπο, καλεί τον αναγνώστη να εξετάσει το ρόλο της ιστορίας στο πλαίσιο της πολιτικής και κοινωνικής ανάπτυξης της περιοχής και να αναζητήσει νέες προοπτικές για το μέλλον της. Η Μέση Ανατολή, μια περιοχή με πλούσια και περίπλοκη ιστορία, συχνά αναδεικνύει επαναλαμβανόμενα μοτίβα και γεγονότα που προσδίδουν την εντύπωση ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται. Ωστόσο, αυτή η άποψη δεν είναι απαραίτητα απόλυτη, καθώς οι ιστορικές εξελίξεις επηρεάζονται από ποικίλους παράγοντες και συγκυρίες. Ένα από τα κύρια ιστορικά μοτίβα είναι οι αυτοκρατορικές κατακτήσεις και η αποαποικιοποίηση. Η Μέση Ανατολή έχει δει την άνοδο και την πτώση πολλών αυτοκρατοριών, από τους αρχαίους Αιγυπτίους, τους Πέρσες, τους Έλληνες και τους Ρωμαίους μέχρι τους Οθωμανούς και τις ευρωπαϊκές αποικιοκρατικές δυνάμεις. Κάθε αυτοκρατορία άφησε το δικό της αποτύπωμα στην κουλτούρα, την πολιτική και τις κοινωνικές δομές της περιοχής. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η αποαποικιοποίηση οδήγησε στη δημιουργία σύγχρονων εθνικών κρατών, τα οποία αγωνίζονται ακόμη για σταθερότητα και ανεξαρτησία. Οι εθνοτικές και θρησκευτικές συγκρούσεις αποτελούν άλλο ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο στην ιστορία της Μέσης Ανατολής. Ο James M. Dorsey, ένας έμπειρος δημοσιογράφος και μελετητής που ειδικεύεται στη Μέση Ανατολή, συχνά αναλύει αυτές τις πολυπλοκότητες στα κείμενα και τα podcast του. Εξετάζει τις γεωπολιτικές δυναμικές, τις κοινωνικές αλλαγές και τα ιστορικά μοτίβα, προσφέροντας μια βαθύτερη κατανόηση της περιοχής. Στο άρθρο του με τίτλο "Middle Eastern history repeats itself or maybe it doesn't?", ο Dorsey πιθανώς διερευνά αυτή την ιδέα, θέτοντας ερωτήματα για το κατά πόσο η ιστορία της Μέσης Ανατολής είναι πράγματι κυκλική ή αν κάθε εποχή φέρνει νέες, μοναδικές προκλήσεις και ευκαιρίες. Οι παλαιές συγκρούσεις και οι νέοι παράγοντες αλληλεπιδρούν, δημιουργώντας μια περίπλοκη και συνεχώς εξελισσόμενη πραγματικότητα.

Αναλυτικότερα, Η ιστορία της Μέσης Ανατολής συχνά δίνει την εντύπωση ότι επαναλαμβάνεται, όπως αποδεικνύεται από τον πόλεμο στη Γάζα, όπου οι ακραίοι και από τις δύο πλευρές της

ισραηλινο-παλαιστινιακής διένεξης ενισχύουν ο ένας τον άλλον. Αυτό ήταν αληθές για την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO) του Γιασέρ Αραφάτ και τους Ισραηλινούς ηγέτες πριν από την αναγνώριση του Ισραήλ από την PLO το 1988 και τις Συμφωνίες του Όσλο το 1993. Οι αεροπειρατείες και οι επιθέσεις σε ισραηλινές πόλεις, οι ισραηλινές στρατιωτικές αντίποινες, και οι δολοφονίες ανώτερων αξιωματούχων της PLO από τον Παλαιστίνιο διοικητή Αμπού Νιντάλ, που εμπλέκονταν σε ανεπίσημες συνομιλίες με Ισραηλινούς ακτιβιστές τη δεκαετία του 1980, εξυπηρετούσαν τους σκοπούς των ακραίων. Το ίδιο ισχύει και για τη σιωπηρή ισραηλινή υποστήριξη προς τη Χαμάς, η οποία γεννήθηκε υπό ισραηλινή κατοχή ως αντίδοτο στον παλαιστινιακό εθνικισμό. Η ενίσχυση των ακραίων θέσεων από τον τελευταίο πόλεμο, μαζί με τη σκληρότητα της κατοχής, έχει δημιουργήσει μια σύγκρουση με πρωτοφανή αδιαφορία για τις ζωές των άλλων. Η αυξανόμενη αντίσταση στην ισραηλινή κατοχή ήταν αναπόφευκτη χωρίς καμία δυνατότητα επίλυσης της ισραηλινο-παλαιστινιακής διένεξης, αλλά η Χαμάς και το Ισραήλ είχαν επιλογές για το πώς να διεξάγουν τις εχθροπραξίες. Η Χαμάς δεν έκανε κανένα καλό στον εαυτό της με την τυχαία και ανεξέλεγκτη δολοφονία Ισραηλινών πολιτών στην πρωτοφανή επίθεσή της στις 7 Οκτωβρίου, που κατέστρεψε την αντίληψη για την υπεροχή των ισραηλινών στρατιωτικών και μυστικών υπηρεσιών, έδειξε τη μη βιωσιμότητα της κατοχής και συγκέντρωσε υποστήριξη για το Ισραήλ, όχι μόνο από τους παραδοσιακούς συμμάχους του στις ΗΠΑ και την Ευρώπη, αλλά και από επιρροή χώρες του Παγκόσμιου Νότου όπως η Κένυα και η Ινδία. Αντί να ξεκινήσει μια σφαγή τύπου Ισλαμικού Κράτους, η Χαμάς θα μπορούσε να είχε πετύχει τους στόχους της στοχεύοντας μόνο στρατιωτικές εγκαταστάσεις και προσωπικό του Ισραήλ. Η παρουσία ενός άγνωστου αριθμού Ισραηλινών στρατιωτών μεταξύ των περισσότερων από 100 ομήρων που απήχθησαν από τη Χαμάς αποδεικνύει αυτό το σημείο. Από την άλλη πλευρά, αντί να βομβαρδίσει τη Γάζα μέχρι την εποχή του Λίθου, το Ισραήλ θα μπορούσε να είχε επιλέξει στοχευμένες δολοφονίες της ηγεσίας της Χαμάς. Με μια διαφορετική κυβέρνηση, θα μπορούσε να είχε συνδυάσει τις αντιποιήσεις του με μια αξιόπιστη πρόταση για την επίλυση της σύγκρουσης. Βέβαια, οι στοχευμένες δολοφονίες στο παρελθόν δεν έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα και το Ισραήλ δεν έχει διάθεση να μιλήσει για ειρήνη. Ωστόσο, η τρέχουσα βία από αμφοτέρωτα τα μέρη, παραβιάζοντας το διεθνές δίκαιο, δεν θα πετύχει τα επιθυμητά αποτελέσματα, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα, και πιθανότατα θα σκληρύνει τις θέσεις, όπως απέτυχε να αποτρέψει την κλιμάκωση της βίας η δεύτερη Ιντιφάντα τη δεκαετία του 1980 και 1990. Μια μοναδική ισραηλινή στρατιωτική φωνή, ο απόστρατος υποστράτηγος Ιτζχάκ Μπρικ, προειδοποίησε ότι "αν ξεσπάσει ένας περιφερειακός πόλεμος και δεν είμαστε έτοιμοι γι' αυτόν, η καταστροφή θα είναι εκατοντάδες φορές μεγαλύτερη... Μια στρατιωτική επιχείρηση στη Γάζα μπορεί να εκφυλιστεί σε έναν ολοκληρωτικό πόλεμο σε πέντε μέτωπα." Στην καταμέτρηση του Μπρικ, θα ήταν ένας πόλεμος πολλών μετώπων που θα περιλάμβανε όχι μόνο τη Χεζμπολάχ και το Λίβανο, τη Δυτική Όχθη, τη Συρία και το Ιράν, αλλά και τις ισραηλινές πόλεις και χωριά. "Ο επόμενος πόλεμος θα περιλαμβάνει πολύ δύσκολες μάχες στο έδαφος και πολύ δύσκολες επιθέσεις από τον αέρα. Η ισραηλινή οικιακή πρόσοψη θα χτυπηθεί από χιλιάδες πυραύλους κάθε μέρα, και κατά μήκος των

συνόρων, θα αντιμετωπίσουμε χιλιάδες μαχητές που θέλουν να περάσουν," είπε ο Μπρικ. "Αλλά θα αντιμετωπίσουμε τη μεγαλύτερη καταστροφή μέσα στη χώρα, καθώς δεκάδες χιλιάδες οπλισμένοι Άραβες ταραχοποιοί θα τρέχουν σε όλη τη χώρα, και δεν είχαμε προετοιμαστεί γι' αυτό," πρόσθεσε ο πρώην στρατιωτικός αξιωματικός. Σίγουρα, ούτε η Χαμάς ούτε το Ισραήλ είναι ό,τι ήταν τη δεκαετία του 1980. Οι μέρες που ο ισραηλινός στρατός έλεγε στον τότε πρωθυπουργό Ιτζχάκ Ράμπιν κατά την Ιντιφάντα "Μπορούμε να το επιλύσουμε αυτό, αλλά όχι σε τιμή που είτε εσείς είτε εμείς βρίσκουμε ηθικά αποδεκτή. Εσείς λύστε το" έχουν περάσει. Αυτό που μπορεί να μην έχει χαθεί και πιθανώς να ξανακερδίσει σημασία είναι οι στάσεις που υποστηρίζουν τις συνομιλίες κατάπαυσης του πυρός το 2014 για να τερματίσουν την τότε στρατιωτική σύγκρουση μεταξύ Ισραήλ και Χαμάς. Ο ανώτερος αξιωματούχος της Χαμάς, Μούσα Αμπού Μαρζούκ, σημείωσε τότε ότι "το καταστατικό δεν είναι το Κοράνι. Μπορεί να τροποποιηθεί." Ο κ. Αμπού Μαρζούκ αναφερόταν στο καταστατικό της Χαμάς που ζητά την καταστροφή του Ισραήλ. Τα λόγια του αντικατόπτριζαν τα λόγια του αείμνηστου υπουργού Άμυνας του Ισραήλ, Έζερ Βάιζμαν, που τη δεκαετία του 1980 στάθηκε μπροστά στο έμβλημα του κόμματος Λικούντ που έδειχνε την Ιορδανία ως μέρος του Ισραήλ και είπε σχετικά με το καταστατικό της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, που τότε ζητούσε την καταστροφή του Ισραήλ: "Μπορούμε να ονειρευόμαστε, όπως και αυτοί." Για τώρα, η επίθεση της Χαμάς και η απάντηση του Ισραήλ αφήνουν ελάχιστη ευελιξία. Συνολικά, ο ισραηλινός χαλίκινος βομβαρδισμός της Γάζας και η διακοπή της παροχής τροφίμων, καυσίμων και ιατρικών προμηθειών στη Λωρίδα έχουν ενισχύσει την αραβική δημόσια γνώμη που απορρίπτει τις σχέσεις με το Ισραήλ χωρίς επίλυση της ισραηλινο-παλαιστινιακής σύγκρουσης. Η ασημένια επένδυση είναι ότι μια μειοψηφία φωνών και από τις δύο πλευρές της διένεξης αποστασιοποιούνται από τις θηριωδίες που διαπράχθηκαν κατά τη διάρκεια των μαχών και των βομβαρδισμών. Αυτό ήταν πάντα αληθές για το Ισραήλ, ακόμα κι αν οι μετριοπαθείς φωνές έχουν περιθωριοποιηθεί με τα χρόνια. Το νέο είναι ότι μετριοπαθείς φωνές εμφανίζονται αλλού στη Μέση Ανατολή σε μια εποχή έντονων συναισθημάτων και συσπείρωσης γύρω από τη σημαία. Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως το Ιράν, το Ισραήλ, αντί να είναι ο σάκος του μποξ και ο μπαμπούλας, έχει γίνει ένα ξίφος που στρέφεται εναντίον ενός αντιδημοφιλούς και καταπιεστικού καθεστώτος.

Κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου, καθώς η Χαμάς εισέβαλε στο Ισραήλ, οι Ιρανοί ποδοσφαιρικοί φίλαθλοι καταδίκασαν την παρουσία μιας παλαιστινιακής σημαίας σε έναν αγώνα στο στάδιο Αζαντί της Τεχεράνης μεταξύ των Περσεπόλης και Γκολ Γκοχάρ. "Η παλαιστινιακή σημαία — βάλτε την στον κόλο σας!" φώναζαν οι φίλαθλοι. Παρομοίως, το hashtag "IraniansStandWithIsrael" τρένταρε στο Twitter, κυρίως από τη διασπορά του Ιράν παρά από Ιρανούς στο Ιράν. Δεν ήταν σαφές εάν αυτό αντιπροσώπευε ένα δημογραφικό χάσμα ή αυξημένη προσοχή μεταξύ τμημάτων της κοινωνίας στη Ισλαμική Δημοκρατία. Παρομοίως, σπάζοντας ταμπού, αραβικές φωνές στα κοινωνικά μέσα ενημέρωσης κατακρίνουν τη Χαμάς για την αδικαιολόγητη αγριότητα της, πυροδοτώντας μια σπάνια συζήτηση στον αραβικό κόσμο. "Είμαι Κουβεϊτιανός και στέκομαι με το Ισραήλ. Οποιοσδήποτε Κουβεϊτιανός έχει ξεχάσει την προδοσία της παλαιστινιακής ηγεσίας είναι

αδαής. Η αλληλεγγύη μου είναι με τους παλαιστινιακούς και ισραηλινούς λαούς. Θέλουμε να ξεριζώσουμε τη Χαμάς και την PLO. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν χάσει την ικανότητά τους να διαχειρίζονται τα συμφέροντα των Παλαιστίνων," έγραψε ο Κουβεϊτιανός δημοσιογράφος Τζασέμ Αλ Τζουνάιντ, που έχει 86.000 ακόλουθους στο Twitter. Αντιτιθέμενος στην αυταρχική διακυβέρνηση, ο Αλτζουράιντ έχει εγκαταλείψει την πατρίδα του, το Κουβέιτ, αλλά παραμένει μια φωνή στη συζήτηση των κοινωνικών μέσων. Το tweet του προκάλεσε χιλιάδες αντιφατικές και ανάμεικτες αντιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων περισσότερων από 2.000 likes. "Σκότωσαν μια Ισραηλινή γυναίκα, την έβγαλαν από τα ρούχα της, την έσπασαν, και την παρέλασαν γύρω σε νίκη... αλλά νίκη για τι;! Είναι αυτές οι αρχές του Ισλάμ;!" ρώτησε ο Αλτζουράιντ σε ένα ξεχωριστό tweet με τη σημαία του Ισραήλ. Ο Λονδρέζος μουσουλμάνος θρησκευτικός μελετητής Γιασέρ Αλ-Χαμπίμπ, που έχει 22.000 ακόλουθους, έγραψε: "Ποιος από εμάς δεν απολαμβάνει την αντεκδίκηση από τον σιωνιστικό εχθρό; Όλοι ενθουσιαστήκαμε από αυτή την είδηση όταν έφτασε για πρώτη φορά. Αλλά καθώς περνούσαν οι ώρες, τα συναισθήματά μου χειροτέρεψαν μετά από αυτές τις θηριωδίες που διέπραξε η Χαμάς, συμπεριλαμβανομένης της ακρωτηρίασης, του βιασμού γυναικών, της τυχαίας δολοφονίας και παρόμοιων αγριιοτήτων. Πού πήγαν τα ηθικά του πολέμου στο Ισλάμ;!" Προσθέτοντας τη φωνή του, ο Μπαχρεϊνός ακτιβιστής Σαχίν Αλτζενάιντ κατηγόρησε: "Αυτή είναι μια τρομοκρατική πράξη και παραμόρφωση της εικόνας του Ισλάμ και των μουσουλμάνων... Δείτε πώς εμπορεύονται τη φωτογράφιση μιας νεκρής γυναίκας χωρίς ρούχα, χωρίς ηθική ή ανθρωπιά. Αυτό είναι σαφές απόδειξη ότι δεν έχουν καμία σύνδεση με την αραβικότητα και τη θρησκεία." Η σημασία των φωνών όπως των Αλτζουράιντ, Αλ-Χαμπίμπ και Αλτζενάιντ έγκειται λιγότερο στην καταδίκη της Χαμάς και περισσότερο στην υπόδειξη ότι η ιστορική αντίδραση Ρανβίον στη σύγκρουση Ισραήλ-Παλαιστίνης, η οποία αμφισβητείται εδώ και καιρό από τους Ισραηλινούς περιστεριούς, ακόμα κι αν απειλούν επί του παρόντος να πνιγούν στην κακοφωνία του θυμού, του σοκ και της επιθυμίας για εκδίκηση μεταξύ των Ισραηλινών, αμφισβητείται για πρώτη φορά σε άλλες περιοχές της Μέσης Ανατολής.

Όπως προαναφέρθηκε, το παραπάνω κείμενο αναλύει σε βάθος τα όσα συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή, τη δεδομένη στιγμή, μιας και το πλαισιώνει ένας έντονος πληροφοριακός χαρακτήρας, αξίζει όμως να αναλυθεί και το πρωτότυπο κείμενο. Η ανάλυση του πρωτοτύπου που ακολουθεί, έχει να κάνει με το ύφος του κειμένου, του γραμματικού, συντακτικού αλλά και λεξιλογικού του επιπέδου. Αναλύονται επίσης, οι μεταφραστικές δυσκολίες που παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας και πώς αυτές αντιμετωπίστηκαν από τον μεταφραστή για να μπορέσει να βγει ένα άρτιο και μεταφραστικά ορθό κείμενο το οποίο θα είναι κατανοητό στο αναγνωστικό κοινό το οποίο ανταποκρίνεται, χωρίς το μετάφρασμα να αλλοιώνει τον χαρακτήρα του πρωτοτύπου κειμένου.

Το άρθρο «Middle Eastern history repeats itself or maybe it doesn't?» του James M. Dorsey χαρακτηρίζεται από ένα ακαδημαϊκό και αναλυτικό ύφος. Η γλώσσα είναι επίσημη, με χρήση εξειδικευμένων όρων και αναφορές σε ιστορικά γεγονότα και πρόσωπα. Το κείμενο απευθύνεται σε ένα ακροατήριο με καλή γνώση της ιστορίας και της πολιτικής της Μέσης Ανατολής, όπως ερευνητές, ακαδημαϊκοί και πολιτικοί αναλυτές. Το κείμενο χρησιμοποιεί σύνθετες προτάσεις με πολλαπλές δευτερεύουσες προτάσεις και συνδέσμους, οι οποίοι προσδίδουν βάθος και λεπτομέρεια στην ανάλυση. Χρησιμοποιείται κυρίως ο ενεστώτας και ο παρελθοντικός χρόνος για να περιγράψει τα γεγονότα και να αναλύσει τις συνέπειες αυτών. Για παράδειγμα, φράσεις όπως «η ενίσχυση των σκληροπυρηνικών θέσεων» και «η ακραία βία που ασκήθηκε» αποδίδουν την κατάσταση με ακρίβεια και σαφήνεια. Επίσης, η χρήση υποτακτικών συνδέσμων, όπως «αν» και «όταν», δημιουργεί μια σαφή χρονική ακολουθία και σχέση αιτίας-αποτελέσματος, όπως στις προτάσεις «αντί να βομβαρδίζει τη Γάζα» και «αντί να ξεκινήσει μια εκστρατεία». Το λεξιλόγιο είναι πλούσιο και εξειδικευμένο, περιλαμβάνοντας όρους που σχετίζονται με τη γεωπολιτική, τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και την ιστορία. Οι λέξεις και οι φράσεις επιλέγονται προσεκτικά για να αποδώσουν την ακρίβεια και την πολυπλοκότητα της κατάστασης. Για παράδειγμα, χρησιμοποιούνται λέξεις όπως «κατοχή», «συνθήκη», «σκληροπυρηνικός» και «διένεξη», που έχουν συγκεκριμένο και βαρύ νοηματικό φορτίο. Η χρήση φράσεων όπως «αχρείαστη σκληρότητα» και «παραλογισμός του πολέμου» ενισχύουν την ανάλυση με έντονη συναισθηματική και ηθική διάσταση.

Κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας, προέκυψαν αρκετές μεταφραστικές δυσκολίες που έπρεπε να αντιμετωπιστούν για να διασφαλιστεί ένα άρτιο και αρμονικό κείμενο. Μία από τις κύριες δυσκολίες ήταν η μεταφορά του επίσημου και αναλυτικού ύφους του πρωτοτύπου στην ελληνική γλώσσα. Για να επιτευχθεί αυτό, έπρεπε να χρησιμοποιηθούν ανάλογες επίσημες και εξειδικευμένες λέξεις και φράσεις, διατηρώντας την ακρίβεια και την πολυπλοκότητα των πρωτότυπων όρων. Η χρήση επιστημονικών και ακαδημαϊκών όρων στην ελληνική μετάφραση, όπως «συνθήκη», «κατοχή», «σκληροπυρηνικός» και «διένεξη», βοήθησε στη διατήρηση του αρχικού ύφους. Ένα άλλο πρόβλημα αφορούσε τις σύνθετες γραμματικές δομές του πρωτοτύπου. Η χρήση μακροσκελών προτάσεων με πολλές δευτερεύουσες προτάσεις απαιτούσε ιδιαίτερη προσοχή για να αποφευχθεί η ασάφεια και να διατηρηθεί η σαφήνεια στην ελληνική μετάφραση. Χρησιμοποιήθηκαν ανάλογες συντακτικές δομές και υποτακτικοί σύνδεσμοι για να διατηρηθεί η λογική ακολουθία και η αιτιακή σχέση των γεγονότων. Για παράδειγμα, οι προτάσεις «Χωρίς καμία δυνατότητα επίλυσης της σύγκρουσης, η αντίσταση στην κατοχή ήταν αναπόφευκτη» και «Η σφοδρότητα της επίθεσης μόνο ενίσχυσε τις σκληροπυρηνικές θέσεις» αποδίδουν την ίδια πολυπλοκότητα και ακρίβεια με το πρωτότυπο. Οι εξειδικευμένοι όροι και οι φράσεις που σχετίζονται με τη γεωπολιτική και την ιστορία της Μέσης Ανατολής παρουσίασαν πρόκληση. Για την ακριβή απόδοση αυτών των όρων, έγινε έρευνα και χρήση έγκυρων πηγών για να εξασφαλιστεί η σωστή ερμηνεία και μετάφραση τους. Όροι όπως «κατοχή», «σκληροπυρηνικός», «διένεξη» και «συνθήκη» μεταφράστηκαν με προσοχή,

διατηρώντας την εξειδίκευση και το νόημα τους. Η πολιτισμική διαφορά μεταξύ των δύο γλωσσών απαιτούσε προσαρμογή σε ορισμένες περιπτώσεις, όπου οι εκφράσεις και οι όροι έπρεπε να μεταφραστούν με τρόπο που να είναι κατανοητός και οικείος στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό, χωρίς όμως να χάνεται η αρχική σημασία και το ύφος του κειμένου. Για παράδειγμα, η φράση «the reinforcement of hardline positions» μεταφράστηκε ως «η ενίσχυση των σκληροπυρηνικών θέσεων», διατηρώντας την έννοια και το ύφος της πρωτότυπης φράσης. Με αυτές τις προσεγγίσεις και την προσοχή στη λεπτομέρεια, επιτεύχθηκε μια μετάφραση που διατηρεί την πιστότητα στο πρωτότυπο κείμενο, ενώ παράλληλα είναι κατανοητή και φυσική για το ελληνικό αναγνωστικό κοινό.

Η αξιολόγηση της δυσκολίας σχολιασμού του κειμένου, μπορεί να γίνει με βάση διάφορες παραμέτρους. Αυτές οι παράμετροι περιλαμβάνουν την πολυπλοκότητα των θεμάτων που αναλύονται, το γραμματικό και συντακτικό επίπεδο, το λεξιλόγιο, καθώς και τις πολιτισμικές και ιστορικές αναφορές. Το κείμενο χρησιμοποιεί πλούσιο και εξειδικευμένο λεξιλόγιο που σχετίζεται με τη γεωπολιτική, τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και την ιστορία. Η ακριβής κατανόηση και απόδοση αυτών των όρων είναι απαραίτητη για την ορθή ανάλυση και σχολιασμό του κειμένου. Οι σχολιαστές πρέπει να γνωρίζουν τις έννοιες όρων όπως «κατοχή», «σκληροπυρηνικός», «διένεξη» και «συνθήκη» και να μπορούν να τους χρησιμοποιούν με ακρίβεια. Περιλαμβάνονται επίσης πολλές πολιτισμικές και ιστορικές αναφορές που μπορεί να μην είναι άμεσα κατανοητές σε αναγνώστες που δεν είναι εξοικειωμένοι με την ιστορία της Μέσης Ανατολής. Οι σχολιαστές πρέπει να είναι σε θέση να αναγνωρίσουν και να ερμηνεύσουν αυτές τις αναφορές σωστά, καθώς και να κατανοήσουν τις επιπτώσεις τους στη σημερινή γεωπολιτική κατάσταση. Επιπλέον το κείμενο περιέχει περιγραφές βίας και συγκρούσεων που μπορεί να προκαλέσουν έντονες συναισθηματικές αντιδράσεις. Οι σχολιαστές πρέπει να είναι σε θέση να διαχειριστούν αυτές τις αντιδράσεις και να διατηρήσουν αντικειμενικότητα και αμεροληψία στα σχόλιά τους, παρά τις πιθανές προσωπικές τους απόψεις ή συναισθήματα.

Συνοψίζοντας, θα προσθέσω ότι ο σχολιασμός του κειμένου του James M. Dorsey απαιτεί υψηλό επίπεδο γνώσης και εξοικείωσης με τα γεωπολιτικά θέματα της Μέσης Ανατολής, καθώς και τις ιστορικές εξελίξεις της περιοχής. Απαιτεί επίσης ικανότητα στη διαχείριση σύνθετων γραμματικών και συντακτικών δομών και πλούσιου λεξιλογίου. Υπάρχουν δυσκολίες που σχετίζονται με το ίδιο το κείμενο, όπως οι διαφορές στη δομή και τη σύνταξη μεταξύ των γλωσσών. Αυτές οι διαφορές μπορεί να δημιουργήσουν προκλήσεις κατά τη μετάφραση, καθώς ο μεταφραστής πρέπει να βρει τρόπους να μεταφέρει την ίδια έννοια με τρόπο που να είναι φυσικός στη γλώσσα στόχο. Όταν ο μεταφραστής δεν είναι εξοικειωμένος με συγκεκριμένες γλωσσικές δομές ή λεξιλόγιο, αυτό μπορεί να επηρεάσει την ποιότητα της μετάφρασης. Το πρωτότυπο κείμενο μπορεί να περιέχει πολιτισμικά ή ιστορικά στοιχεία που δεν είναι άμεσα κατανοητά από τον μεταφραστή, εάν δεν έχει γνώση του σχετικού πολιτισμού ή των ιστορικών συγκυριών. Η κατανόηση αυτών των στοιχείων είναι κρίσιμη για τη σωστή απόδοση της σημασίας του κειμένου. Στην περίπτωση του συγκεκριμένου κειμένου, οι

δυσκολίες περιλάμβαναν κυρίως το εξειδικευμένο λεξιλόγιο και τις πολιτισμικές αναφορές. Παρά την πρόκληση που παρουσιάζει το ειδικό λεξιλόγιο, ο μεταφραστής κατάφερε να βρει λύσεις μέσω της χρήσης έντυπων και διαδικτυακών πόρων, οι οποίοι βοήθησαν στην κατανόηση του κειμένου και στην επίλυση των μεταφραστικών προβλημάτων. Οι μεταφραστές πρέπει να είναι σε θέση να αναγνωρίζουν και να ερμηνεύουν πολιτισμικές και ιστορικές αναφορές, καθώς και να διαχειρίζονται το συγκινησιακό φορτίο του κειμένου με αντικειμενικότητα. Συνεπώς, η μετάφραση και κατ' επέκταση ο σχολιασμός του κειμένου σε δεύτερο χρόνο, θεωρούνται δύσκολοι και απαιτούν προσεκτική προετοιμασία και γνώση του αντικειμένου. Στη γενική του εικόνα, προκειμένου το κείμενο να επεξεργαστεί άρτια, χρειάστηκε να βρεθούν λύσεις για την αντιμετώπιση των ειδικών προκλήσεων και αντίστοιχα αυτές, με την σειρά τους, εξασφάλισαν μια ακριβή και κατανοητή μετάφραση.

Βιβλιογραφικές αναφορές

1. Awad, Germaine H. "The Impact of Acculturation and Religious Identification on Perceived Discrimination for Arab/Middle Eastern Americans." *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*, vol. 16, no. 1, 2010, pp. 59–67, <https://doi.org/10.1037/a0016675>.
2. Cohen, Michael. "Language and Identity in the Israel-Palestine Conflict: The Politics of Self-Perception in the Middle East." *Choice Reviews Online*, vol. 49, no. 10, 1 June 2012, pp. 49–593649–5936, <https://doi.org/10.5860/choice.49-5936>. Accessed 20 Jan. 2020.
3. David, McDowall. *Palestine & Israel : The Uprising & Beyond*. Univ Of California Press, 1991.
4. Hamdan, A. M. "Secularism in the Middle East, Palestine as an Example." *Comparative Studies of South Asia, Africa and the Middle East*, vol. 31, no. 1, 1 Jan. 2011, pp. 120–123, <https://doi.org/10.1215/1089201x-2010-058>. Accessed 6 Oct. 2021.
5. Hanieh, Adam. *Palestine in the Middle East: Opposing Neoliberalism and US Power*. 19 July 2008. Accessed 7 Aug. 2024.

6. Heartworth, Lory . “What Went Wrong?: Western Impact and Middle Eastern Response.” *Choice Reviews Online*, vol. 40, no. 01, 1 Sept. 2002, pp. 40-048140-0481, <https://doi.org/10.5860/choice.40-0481>.
7. Israel. Maḥleḳet Ha-Medidot. *Atlas of Israel : Cartography, Physical Geography, Human and Economic Geography [And] History*. Jerusalem, Published By Survey Of Israel, Ministry Of Labour, Jerusalem ; Amsterdam, 1970.
8. Kristian Coates Ulrichsen. *A Dictionary of Politics in the Middle East*. Oxford University Press, 21 June 2018.
9. Lubin, Alex. “American Studies, the Middle East, and the Question of Palestine.” *American Quarterly*, vol. 68, no. 1, 2016, pp. 1–21, <https://doi.org/10.1353/aq.2016.0002>. Accessed 12 Jan. 2020.
10. Quigley, John. *The Statehood of Palestine*. Cambridge University Press, 6 Sept. 2010.
11. “The Bloody History behind How Israel, and Palestine, Came into Existence.” *The Indian Express*, 13 Oct. 2023, indianexpress.com/article/research/the-bloody-history-behind-how-israel-and-palestine-came-into-existence-8980609/.
12. Ziring, Lawrence. *The Middle East : A Political Dictionary*. Santa Barbara, Calif., Abc-Clio, 1992.